

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 listopada 2016 r. w Warszawie

sprawy I. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania I. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 15 czerwca 2016 r., nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 15 czerwca 2016 r., nr (...) w ten sposób, że stwierdza, że podlegają umorzeniu należności odwołującej I. K. z tytułu składek na:

a) ubezpieczenia społeczne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009 w łącznej kwocie 59.767,02 zł

b) ubezpieczenie zdrowotne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009 w łącznej kwocie 21.139,30 zł

c) Fundusz pracy za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009 w łącznej kwocie 4.981,42 zł.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 czerwca 2016 r. nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 1 ust. 13 pkt. 2 ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, odmówił wnioskodawczyni I. K. umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009 w łącznej kwocie 59.767,02 zł, w tym z tytułu składek w wysokości 31.172,57 zł, odsetek w wysokości 28.031,25 zł oraz kosztów upomnienia w wysokości 563,20 zł, a także na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009, w łącznej kwocie 21.139,30 zł, w tym z tytułu składek w wysokości 10.952,79 zł, odsetek w wysokości 9.623,31 zł, kosztów upomnienia w wysokości 563,20 zł, oraz na Fundusz Pracy za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009, w łącznej kwocie 4.981,42 zł, w tym z tytułu składek w wysokości 2.343,59 zł, odsetek w wysokości 2.074,63 zł oraz kosztów upomnienia w wysokości 563,20 zł.

W uzasadnieniu decyzji, organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia należności, była spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach tj. w terminie do 25 marca 2015 r. Ponadto organ rentowy wskazał, że w dniu 13 maja 2016 r. do ubezpieczonej zostało wysłane pismo o prawie do czynnego udziału w postępowaniu przed wydaniem decyzji ostatecznej, które zostało odebrane przez odwołującą w dniu 20 maja 2016 r., lecz z przedmiotowego prawa ubezpieczona nie skorzystała. Dodatkowo Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że decyzja o warunkach umorzenia uprawomocniła się i na dzień wydania niniejszej decyzji nie został spełniony warunek umorzenia należności, tj. z danych zgromadzonych w aktach sprawy wynika, iż w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia decyzji o warunkach umorzenia, odwołująca nie spłaciła należności z tytułu kosztów egzekucyjnych (decyzja z dnia 15 czerwca 2016 r. nr: (...), akta rentowe).

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła I. K..

W uzasadnieniu decyzji ubezpieczona wskazał, że w dniu 30 sierpnia 2013 r. złożyła pismo do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o umorzenie zadłużenia na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. Odwołująca podniosła, że w odpowiedzi na jej pismo otrzymała od ww. Zakładu postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania egzekucyjnego. W dniu 20 lutego 2014 r. otrzymała decyzję nr (...), dotyczącą warunków umorzenia należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą. W dniu 12 czerwca 2014 r. wskazała, że otrzymała od organu rentowego pismo z wyliczeniami należnych wpłat, które zgodnie z wyliczeniami uregulowała wraz z należnymi odsetkami. W dniu 3 lipca 2014 r. otrzymała od Dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, postanowienie o zgodzie na uchylenie zajęć rachunku bankowego w Banku (...) S.A., natomiast w dniu 15 czerwca 2016 r. ubezpieczona otrzymała decyzję o odmowie umorzenia należności. Dodatkowo ubezpieczona wskazała, że spełniła wszystkie warunki umorzenia należności, o których była poinformowana. W załączeniu odwołująca dołączyła korespondencję z oddziałami ZUS w W. oraz R. (odwołanie z dnia 18 lipca 2016 r. k. 2-25 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 2 sierpnia 2016 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. podtrzymał argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji, podnosząc że ubezpieczona w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia należności odwołująca nie spłaciła należności z tytułu kosztów egzekucyjnych należnych Dyrektorowi Oddziału ZUS. Organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia należności podlegających abolicji jest spłata należności niepodlegających umorzeniu wraz z odsetkami oraz kosztami egzekucyjnymi w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji o warunkach. W ocenie ww. organu skarżąca nie uregulowała w ustawowym terminie należności z tytułu kosztów egzekucyjnych, zatem wydanie decyzji odmownej stało się uzasadnione (odpowiedź na odwołanie z dnia 2 sierpnia 2016 r. k. 27 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. K. urodzona w dniu (...), w okresie od dnia 1 listopada 1996 r. do dnia 31 października 2009 r. prowadziła własną zarejestrowaną działalność gospodarczą (decyzja (...) Prezydenta Miasta R.).

W dniu 30 sierpnia 2013 r. I. K. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniosek o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarcza (tzw. ustawy abolicyjnej) (wniosek z dnia 30 sierpnia 2013 r., akta rentowe).

Decyzją z dnia 20 lutego 2014 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., umorzył postępowanie w zakresie umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009 w łącznej kwocie 59.767,02 zł, w tym z tytułu składek w wysokości 31.172,57 zł, odsetek w wysokości 28.031,25 zł oraz kosztów upomnienia w wysokości 563,20 zł, a także na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009, w łącznej kwocie 21.139,30 zł, w tym z tytułu składek w wysokości 10.952,79 zł, odsetek w wysokości 9.623,31 zł, kosztów upomnienia w wysokości 563,20 zł, oraz

na Fundusz Pracy za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009, w łącznej kwocie 4.981,42 zł, w tym z tytułu składek w wysokości 2.343,59 zł, odsetek w wysokości 2.074,63 zł oraz kosztów upomnienia w wysokości 563,20 zł.

Dodatkowo organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2013 r. poz. 1442 z późn. zm.) oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 78. poz. 46: ze zm.) (decyzja z dnia 20 lutego 2014 r., akta rentowe).

W dniu 23 grudnia 2014 r. organ rentowy zawiadomił I. K., że warunkiem umorzenia nieopłaconych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie do dnia 25.03.2015 r. (zawiadomienie z dnia 23 grudnia 2014 r. akta rentowe).

Pismem z dnia 13 maja 2016 r. organ rentowy powiadomił ubezpieczoną, że ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania oraz o możliwości dostarczenia dodatkowych dokumentów mogących mieć wpływ na podjęcie decyzji (pismo z dnia 26 kwietnia 2016 r. akta rentowe).

Zaskarżoną decyzją z dnia 15 czerwca 2016 r. nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. , na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 1 ust. 13 pkt. 2 ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, odmówił wnioskodawczyni I. K. umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009 w łącznej kwocie 59.767,02 zł, w tym z tytułu składek w wysokości 31.172,57 zł, odsetek w wysokości 28.031,25 zł oraz kosztów upomnienia w wysokości 563,20 zł, a także na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009, w łącznej kwocie 21.139,30 zł, w tym z tytułu składek w wysokości 10 952,79 zł, odsetek w wysokości 9.623,31 zł, kosztów upomnienia w wysokości 563,20 zł, oraz na Fundusz Pracy za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009, w łącznej kwocie 4.981,42 zł, w tym z tytułu składek w wysokości 2.343,59 zł, odsetek w wysokości 2.074,63 zł oraz kosztów upomnienia w wysokości 563,20 zł.

Organ rentowy zaznaczył, że decyzja o warunkach umorzenia uprawomocniła się i na dzień wydania niniejszej decyzji nie został spełniony warunek umorzenia należności, tj. z danych zgromadzonych w aktach sprawy wynika, że w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia decyzji o warunkach umorzenia, odwołująca nie spłaciła należności z tytułu kosztów egzekucyjnych (decyzja z dnia 15 czerwca 2016 r. nr: (...), akta rentowe).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującej. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie I. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Oddział w R. z dnia 15 czerwca 2016 r. nr: (...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r. poz. 1551), określanej dalej jako ustawa abolicyjna, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28

lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1. która przed dniem 1 września 2012 roku zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2. innej niż wymieniona w pkt 1;

umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Wykładnia powołanego przepisu pozwala określić zakres podmiotowy cytowanej ustawy, który jest ograniczony wyłącznie do osób, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Wynika to w sposób niebudzący wątpliwości z początkowej części przepisu, w którym wyjaśniono, że umorzenia należności dokonuje się „na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności”. Prawo do złożenia podlegającego merytorycznemu rozpoznaniu wniosku przysługuje zatem nie każdej osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą i zalegającej ze składkami, lecz tylko takiej osobie, która z tytułu prowadzenia tej działalności podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu.

Z kolei analizując uprawnienie do wszczęcia postępowania na podstawie przepisów ustawy abolicyjnej, należy brać pod uwagę art. 61 § 1 i art. 61a § 1 w związku z art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przy tym nie należy też zapominać, że w orzecznictwie przeważa obiektywna koncepcja strony postępowania administracyjnego, według której pojęcie strony może być wyprowadzone tylko z przepisów prawa materialnego, czyli z normy prawnej, która stanowi podstawę ustalenia uprawnienia lub obowiązku (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 stycznia 1995r., I SA 1326/93, Głosa 1996 nr 1). Stwierdzenie istnienia interesu prawnego wymaga ustalenia związku o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegającego na tym, że akt stosowania tej normy (decyzja administracyjna) może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu w zakresie prawa materialnego. Interes ten powinien być bezpośredni, konkretny, realny i znajdować potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, które uzasadniają zastosowanie normy prawa materialnego (wyrok Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 marca 2006r., VI SA/WA 2401/05, LEX nr 223329). W innym orzeczeniu wskazano, że interes prawny to interes indywidualny, konkretny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego (wyrok NSA z 17 kwietnia 2007r., I OSN 755/06, LEX nr 337023).

Powyższe rozważania nie pozwalają jednak na usunięcie z pola widzenia art. 83 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym od decyzji Zakładu przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach kodeksu postępowania cywilnego. Od momentu wniesienia odwołania od decyzji organu rentowego sprawa staje się sprawą cywilną, podlegającą rozpoznaniu według zasad właściwych dla tej kategorii spraw. Odwołanie od decyzji pełni rolę pozwu, a zasadność odwołania musi być oceniona według przepisów prawa materialnego. Postępowanie sądowe skupia się zatem na tego rodzaju wadach decyzji, a wady spowodowane naruszeniem przepisów postępowania przed organem rentowym, pozostają w zasadzie poza przedmiotem postępowania sądowego. Podstawą rozstrzygnięcia sądowego mogą być tylko przepisy prawa materialnego i ewentualnie przepisy postępowania cywilnego, a nie przepisy procedury administracyjnej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 stycznia 2014r., III AUa 3285/13, LEX nr 1425401).

W kontekście powyższych uwag podkreślić należy, że w rozpoznawanej sprawie zaskarżona decyzja w istocie sprowadza się do odmowy umorzenia należności na podstawie przepisów ustawy abolicyjnej, a zatem Sąd, do którego wpływa odwołanie, powinien rozpoznać sprawę merytorycznie na podstawie przepisów tej ustawy i orzec, czy istnieją przesłanki ustawowe do umorzenia należności składkowych zgodnych z żądaniem wniosku i odwołania, czy też odmowa wszczęcia postępowania była uzasadniona.

Z tego punktu widzenia istotnymi dla rozstrzygnięcia sprawy okolicznościami jest to:

- czy wnioskujący o umorzenie należności w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 28 lutego 2009 r. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy systemowej;

- czy wnioskodawca posiadał nieopłacone składki na te ubezpieczenia za powyższy okres.

Gdyby okazało się, że ubezpieczona nie podlegała we wskazanym w ustawie abolicyjnej okresie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu) albo też nie posiadała zaległości składkowych na te ubezpieczenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, decyzja odmawiająca wszczęcia postępowania odpowiadałaby prawu, gdyż nie byłaby ona wtedy osobą legitymowaną do wszczęcia postępowania o umorzenie należności składkowych na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012r. W przypadku przeciwnych ustaleń zaskarżona decyzja podlegałaby zmianie w całości lub w części poprzez umorzenie należności składkowych na podstawie właściwych przepisów prawa materialnego. Konkluzja powyższa znajduje potwierdzenie w przepisie art. 1 ust. 13 ustawy abolicyjnej, który stwierdza, że Zakład wydaje decyzję o:

1) umorzeniu należności, których mowa w ust. 1 i 6 - po spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12, lub

2) odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12.

Z powołanego unormowania wynika wyraźnie, że ma ono zastosowanie już po ustaleniu przez organ rentowy, że wniosek obejmuje należności składkowe, powstałe w okresie i z tytułu ubezpieczeń wskazanych w art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej. Stąd uprawniony jest argument, zgodnie z którym jeśli wniosek nie obejmuje należności wskazanych w art. 1 ust. 1 ustawy Zakład może wydać decyzję odmawiającą wszczęcia postępowania (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 25 września 2014r., III AUa 2902/13, Lex nr 1544674).

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 – jak stanowi ust. 10 omawianego przepisu – jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10 podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8 (ust. 11). W przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po ich opłaceniu (ust. 12).

Mając na względzie wyżej przytoczone przepisy należy wskazać, że decyzję o umorzeniu należności wydaje się po spłacie niepodlegających umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10 najpóźniej w terminie 12 miesięcy

od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8, bądź - w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8 niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności – po ich opłaceniu.

Z kolei decyzję o odmowie umorzenia należności wydaje się, jeśli w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8 niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10 nie zostaną spłacone albo - w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności – nie zostaną one opłacone zgodnie z ustalonymi warunkami.

W rozpatrywanej sprawie I. K. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wydanej w dniu 15 czerwca 2016 r. nr: (...), wskazując na fakt nie poinformowania jej przez organ rentowy o konieczności uregulowania kosztów egzekucyjnych. Dodatkowo odwołująca wskazała, że spełniła wszystkie pozostałe warunki umorzenia należności. Natomiast organ rentowy wnosił o oddalenie w/wym. odwołania, uzasadniając swoje stanowisko w sprawie tym, że ubezpieczona w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia należności, nie spłaciła należności z tytułu kosztów egzekucyjnych należnych Dyrektorowi Oddziału ZUS.

Sąd Okręgowy po przeanalizowaniu akt sprawy oraz całej obszernej korespondencji prowadzonej pomiędzy organem rentowym a ubezpieczoną, doszedł do wniosku, że odwołująca swoim zachowaniem starała się dopełnić wszystkich obowiązków, aby jej należności z tytułu nieopłaconych składek mogły zostać umorzone, m.in. wystąpiła z odpowiednim wnioskiem, w określonym przez organ rentowy terminie uregulowała wszystkie należności niepodlegające umorzeniu wraz z odsetkami, a także korespondowała z ww. Zakładem w celu upewnienia się czy wszystkie należności zostały spłacone. Sąd Okręgowy wskazał, że organ rentowy w swoich pismach skierowanych do I. K., ani razu nie poinformował ubezpieczonej o dodatkowych należnościach, które powinna uregulować aby mogło nastąpić umorzenie ww. należności. Jak słusznie podniosła ubezpieczona, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania egzekucyjnego oraz postanowienie o zgodzie na uchylenie zajęć rachunku bankowego w Banku (...) S.A., a ponadto Dyrektor organu rentowego w uzasadnieniu ww. postanowienia wskazał jednoznacznie, że ubezpieczona uregulowała wszystkie należności względem ZUS, co stanowiło jasną informację, że wszystkie zobowiązania wobec tego organu zostały spełnione. Zdaniem Sądu, organ rentowy, nie miał podstaw do obciążenia I. K. niekorzystnymi skutkami, wynikającymi z niepoinformowania ww. o konieczności uregulowania kosztów egzekucyjnych. Ponadto Sąd Okręgowy wskazał, że decyzja wydana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jest nadużyciem i nie może być zastosowana wobec obywatela, który działa w dobrej wierze oraz w przeświadczeniu, że wypełnia wszystkie obowiązki zgodnie z prawem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 15 czerwca 2016 r. nr: (...), w ten sposób, że stwierdza, że podlegają umorzeniu należności odwołującej I. K. z tytułu składek na:

- a) ubezpieczenia społeczne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009 w łącznej kwocie 59.767,02 zł
- b) ubezpieczenie zdrowotne za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009 w łącznej kwocie 21.139,30 zł
- c) Fundusz pracy za okres od 08/2003 do 07/2007, od 09/2007 do 11/2008, 02/2009 w łącznej kwocie 4.981,42 zł, o czym orzekł w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)